

В Софийски районен съд е внесен обвинителен акт по досъдебно производство № ДП 227 ЗМИП 15251//2018г. по описа на 03 РУ-СДВР, с който срещу С. С. И. е повдигнато обвинение, за това, че: на 11.01.2018г. в гр. София жк. „\*\*\*“, офис на „К. К. М“ ЕАД, с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил заблуждение у Ц. С. М., мениджър „Кредитен отдел“ в „К. К. М“ ЕАД, като подал заявление за кредит, чрез интернет страницата на „К. К. М“ ЕАД – <https://cashcredit.bg/>, в което посочил лични данни – три имена, ЕГН \*\*\*\*\* на лицето Ц. П. Й., имейл \*\*, начина за получаване на сумата по кредита: по банкова сметка \*\*, като по този начин заявил желанието си да получи кредит от дружество „К. К. М“ ЕАД в размер на 1000.00 лева /хиляда лева/, която сума му е била преведена на 11.01.2018г. от банкова сметка на „К. К. М“ ЕАД с № \*\* на посочена от него сметка \*\* и впоследствие изтеглени от И., с което причинил на дружество „К. К. М“ ЕАД имотна вреда в размер на 1000.00 лева /хиляда лева/ - престъпление по чл. 209, ал. 1, пр. 1 НК.

Допълнителна страна в процеса не беше конституирана, като предявеният от оштетеното юридическо лице срещу подсъдимия граждански иск за причинени имуществени вреди не беше приет за съвместно разглеждане в настоящото производство.

Производството по делото протече по реда на съкратената процедура – чл. 371, т. 2 НПК, като подсъдимият призна фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласи за тези факти да не бъдат събирани доказателства.

В съдебно заседание представителят на прокуратурата поддържа обвинението срещу подсъдимия, като счита същото за доказано по безспорен начин въз основа на събраните доказателства. Предлага да му бъде наложено наказание при условията на чл. 58а, ал. 1 НК.

Защитата на плевидира за минимално наказание при наличие на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства.

Подсъдимият се възползва от правото си да не дава обяснения. В хода по същество поддържа становището на своята защита. В последната си дума моли за по-леко наказание.

*Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възразенията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:*

Подсъдимия С. С. И. с ЕГН \*\*\*\*\* е роден на \*\*, българин, българско гражданство, със средно образование, с адрес: гр. \*\*\*

Подсъдимият е осъждан многократно, както следва:

-с Определение, с което е одобрено споразумение по НОХД № 897/2019г. на РС – Плевен, влязло в сила на 21.05.2019г., с което на подсъдимия за извършено на 02.08.2017г. престъпление по чл. 212, ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 НК е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 НК е отложено с изпитателен срок от три години;

-с Присъда по НОХД № 1926/2020г. на РС – Варна, влязла в сила на 06.05.2021г., с която на подсъдимия за извършено на 04.08.2018г. престъпление по чл. 209, ал. 1 НК е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 НК е отложено с изпитателен срок от три години;

-с Определение, с което е одобрено споразумение по НОХД № 1996/2021г. на РС – Плевен, влязло в сила на 03.12.2021г., с което на подсъдимия за извършено на 18.01.2019г. престъпление по чл. 209, ал. 1 НК е наложено наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 НК е отложено с изпитателен срок от три години;

-с Присъда по НОХД № 33/2021г. на РС – Плевен, влязла в сила на 10.06.2022г., с която на подсъдимия за извършено в периода от 13.08.2018г. до 14.09.2018г. престъпление

по чл. 210, ал. 1, т. 3 и т. 5, вр. чл. 209, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 НК е наложено наказание лишаване от свобода за срок две години и шест месеца, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим;

-с Присъда по НОХД № 2378/2020г. на РС – Плевен, влязла в сила на 07.10.2022г., с която на подсъдимия за извършено в периода месец април 2018г. – 03.12.2018г. престъпление по чл. 209, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 НК е наложено наказание лишаване от свобода за срок две години и четири месеца, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим;

-с Присъда по НОХД № 1342/2022г. на РС – Плевен, влязла в сила на 21.06.2023г., с която на подсъдимия за извършено на 25.01.2021г. престъпление по чл. 209, ал. 1 НК е наложено наказание лишаване от свобода за срок десет месеца, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим.

С Определение на РС – Плевен по НЧД № 1430/2023г., влязло в сила на 04.10.2023г., съдът е групирал наказанията по следните дела: НОХД № 897/2019г. на РС – Плевен, НОХД № 1926/2020г. на РС – Варна, НОХД № 1996/2021г. на РС – Плевен, НОХД № 33/2021г. на РС – Плевен, НОХД № 2378/2020г. на РС – Плевен, като е определил едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от две години и шест месеца, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим. Постановил е отделно изтърпяване на наказанието лишаване от свобода за срок от десет месеца, при първоначален общ режим, наложено по НОХД № 1342/2022г. на РС – Плевен.

С решение от 07.03.2022г., постановено по гр.д. № 459/2021г., на ОС – Ловеч е прието за установено на основание чл. 66, ал. 2, вр. чл. 69 от СК, че С. С. И. е биологичен баща на Д\*\*в ЕГН \*\*\*\*\* с майка \*\*. Съдът е допуснал промяна в бащиното и фамилното име на детето, което завбъдеще да се именува \*\* С. И.. Предоставил е упражняването на родителските права върху детето на подс. С. И., като е определил режим на лични отношения между детето и майката и е осъдил последната да заплаща издръжка на детето чрез неговия баща и законен представител. Решението е влязло в сила на 25.03.2022г.

С Решение от 02.06.2022г., постановено по гр.д. № 353/2022г. на РС - Тетевен, съдът е допуснал промяна в мярката за закрила, предприета по отношение на малолетното дете \*\*С. И., като е прекратил настаняването на детето в професионално приемно семейство на \*\* И. и е настанил малолетното дете в семейството на неговата баба по бащина линия Т. С. И..

През месец януари 2018г. подсъдимият С. И. решил да се снабди по незаконен начин с парични средства, като кандидатства за кредит чрез интернет страницата на „К. К. М“ ЕАД. Решил да използва чужди лични данни, без да има намерение да връща получената сума.

Подсъдимият С. И. и свидетелят Ц. Й. се познавали от дълги години. Подс. И. много пъти гостувал в дома на Й., И. се опитвал да пренастройва рутера, ползван в дома на Й.. Имало и случай, при който Й. подарил на И. свой стар лаптоп, в който имало копия на негови лични документи. Така, С. И. се снабдил с данните /три имена и ЕГН/ от личната карта на свидетеля Ц. П. Й. с ЕГН \*\*\*\*\*.

На 11.01.2018г. подсъдимият подал по електронен път заявка за кредит, чрез интернет страницата на дружеството „К. К. М“ ЕАД - <https://cashcredit.bg/>, със седалище в гр.София, жк. "Захарна фабрика", ул. "Кукуш" №7, бизнес център "Електрон", ет.3.

В заявката като „кредитоискател“ попълнил името на свид. Ц. П. Й., посочвайки личните му данни /три имена, Е\*\*“, заемана длъжност „Специалист продажби супервайзор“. В онлайн заявлението И. заявил желание да получи кредит в размер на 1000 лв.

Заявката за кредит била обработена от служител на „К. К. М“ ЕАД- Ц. С. М., която лично възприела въведените от С. И. данни, извършила проверки съгласно процедурите на

дружеството на подадените данни, а именно: обаждане на телефона на заявителя и посочените лица за връзка, проверки в публични регистри на МВР, НОИ, ЦКР/, вследствие на което кредитът по исканата сума от 1000лв. бил одобрен. На посочения от С. И. телефон с № 0893064434 /на който титуляр бил самият С. И./ било изпратено съобщение от кредитното дружество за одобрението на кредита, както и код за потвърждение, чрез който следвало да бъде дадено съгласие от кредитополучателя за съгласие за сключване на договор, необходимо за отпускане на сумата. След като такова съгласие чрез кода, който бил изпратен на телефона на подсъдимия, било дадено от получателя на съобщението /И./, исканата сума от 1000лв. била преведена на 11.01.2018г. от банкова сметка на „К. К. М” ЕАД - \*\*, открита в „БАНКА ДСК” АД с титуляр „\*\* и единствен титуляр, който има право да се разпорежда със същата – подс. С. И. И.. Преведената сума от 1000лв. била изтеглена от подс. И. от банкомат на 12.01.2018г. с банкова карта на „Банка ДСК“ с № \*\* с картодържател подс. С. С. И..

Съдът възприе така описаната фактическа обстановка на база следните доказателства и доказателствени средства, които подкрепят самопризнанието на подсъдимия, направено по реда на чл. 371, т. 2 НПК, а именно: показанията на свидетелите, дадени в хода на ДП: М. \*\* /л. 105-06 от ДП/, Ц. Й. /л. 111 от ДП/, Ц. М. /л. 112 и л. 306 от ДП/, \*\* /л. 308 от ДП/; писмените доказателства и доказателствени средства: платежно нареждане /л. 134 от ДП/, Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити /л. 135-144 от ДП/, договор за потребителски кредит и документи по договора /л. 145-166 от ДП/, разпечатка от ТР за фирма „\*\* ЕООД /л. 71-72 от ДП/, справка от „Банка ДСК” ЕАД, ведно с разпечатка от банкова сметка с титуляр „\*\* /л. 167-174 и л. 257-265 от ДП/, справка от Теленор /л. 177-182 от ДП/, протокол за доброволно предаване ведно с електронна снимка от системата на „К. К. М” ЕАД /л. 309-310 от ДП/, справка за съдимост на подсъдимия /л. 121-123 от съд.дело/, Решение по гр.д. № 459/2021г. на СРС /л. 38-42 от съд.дело/ и Решение по гр.д. № 353/2022г. на СРС /л. 43-44 от съд.дело/.

Съдът постави в основата на фактическите си изводи показанията на свидетелите М.\*\* /л. 105-06 от ДП/, Ц. М. /л. 112 и л. 306 от ДП/ и \*\* /л. 308 от ДП/, като съобрази, че същите съдържат кореспондираща помежду си информация относно реда за подаване на заявление за отпускане на кредит по електронен път до „К. К. М” ЕАД, реда за отпускане на такъв кредит, както и начина, по който е била извършвана проверка на данните, посочени в заявката за кредит чрез обаждане по телефона от страна на служители на дружеството. Показанията на свидетелите относно релевантните по делото факти, включително и относно конкретно отпуснатия кредит на лице, чиито лични данни са били посочени в процесното заявление, попълнено от подс. С. И., и лицето, което е извършило верификацията на данните на кредитоискателя /свид. М./ са логични, вътрешно безпротиворечиви и кореспондиращи помежду си. Същите намират подкрепа и приобщените по делото писмени доказателства, а именно: Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити /л. 135-144 от ДП/, договор за потребителски кредит и документи по договора /л. 145-166 от ДП/, разпечатка от ТР за фирма „\*\*ЕООД /л. 71-72 от ДП/, справка от „Банка ДСК” ЕАД, ведно с разпечатка от банкова сметка с титуляр „\* /л. 167-174 и л. 257-265 от ДП/, справка от Теленор /л. 177-182 от ДП/, протокол за доброволно предаване ведно с електронна снимка от системата на „К. К. М” ЕАД /л. 309-310 от ДП/. Горното мотивира съда да се довери изцяло на показанията на визираните свидетели, като съобрази, че същите са трети незаинтересовани от изхода на делото лица.

Съдът кредитира приобщените по делото писмени доказателства и доказателствени средства, като не намери основание да дискредитира което и да е от тях.

Така, от приобщения по делото Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити /л. 135-144 от ДП/, договор за потребителски кредит и документи по договора /л. 145-166 от ДП/ и разпечатка от ТР за фирма -\*\*/л. 71-72

от ДП/ се установяват както датата на подаване на заявката за кредит, така и данните, които са били попълнени от подсъдимия в графата за кредитоискател, а именно тези на свид. Ц. Й.. От тези писмени доказателства се установява също така телефонния номер, който е посочил подсъдимия за връзка, както и банковата сметка, посочена от него като сметка, по която да му бъде приведена исканата сума от 1000 лева.

От справката от „БАНКА ДСК“ ЕАД и разпечатката от банковата сметка \*\* /л. 167-174 и л. 257-265 от ДП/, се установява титулярът на тази сметка - „\*\* чийто собственик и управител е бил именно подсъдимият, както титуляра на банковата карта, чрез която впоследствие е била изтеглена процесната сума – подс. С. И.. Установява се също така, че правомощия да се разпорежда със сумите по процесната банкова сметка, е имал именно подс. И..

Видно от извлечението от банковата сметка е, че на 11.01.2018г. е постъпила сумата от 1000 лева, отпусната от „К. К. М“ ЕАД, както и че на 12.01.2018г. чрез банковата карта с титуляр подсъдимия е била изтеглена посочената сума на два пъти – първият път 50 лева и втория път 950 лева.

В подкрепа на визираните обстоятелства е и приобщеното по делото платежно нареждане за сумата от 1000 лева /л. 134 от ДП/ от което също се установява датата, на която тази сума като отпуснат кредит е била преведена по сметката, посочена от подс. И. в заявката за кредит, която сметка е на дружеството на подс. И. - „\*\*, и с която сметка единствено подсъдимият е могъл да се разпорежда.

Най-сетне, съдът кредитира и показанията на свид. Ц. Й. /л. 111 от ДП/, които също допринасят за разкриване на обективната истина. Така от неговите показания се установява, че същият е познавал от дълги години подсъдимия, като той често му е идвал на гости. Установява се също така, че свид. Й. му е подарил личния си лаптоп, който съдържал негови лични документи, откъдето подсъдимият се е снабдил с личните данни на свидетеля. Установява се също така, че при гостуванията си подсъдимият се опитал да промени настройките на рутера, ползван от свидетеля.

Най-сетне, от справката на Теленор /л. 177-182 от ДП/ се установява, че посочения в заявката за кредит телефонен номер \*\*е с титуляр фирмата на подс. И. – „\*\*.

Съдът кредитира и справка за съдимост на подсъдимия /л. 121-123 от съд.дело/, от която направи изводи относно предходните осъждания на И..

Съдът кредитира и приобщените в хода на съдебното следствие: Решение по гр.д. № 459/2021г. на СРС /л. 38-42 от съд.дело/ и Решение по гр.д. № 353/2022г. на СРС /л. 43-44 от съд.дело/, от които се установява, че подсъдимият е баща на малолетния Даниел И..

Този състав не кредитира показанията на свидетелите Т. И. /л. 119-120 от ДП/, В. И. /л. 124 от ДП/, както и представените по делото трудови договори на лица, работещи във фирма „\*\*\* тъй като същите не съдържат информация, която да е относима към предмета на настоящото дело.

*При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:*

Съдът счита, че с действията си подсъдимият С. И. е осъществил състава на престъплението по чл. 209, ал. 1 НК.

Изпълнителното деяние на престъплението по чл. 209, ал. 1 НК се изразява във възбуждане на заблуждение, т.е. създаване на начални неверни представи у пострадалия относно съществуването, несъществуването или естеството на определени факти и обстоятелства от обективната действителност, свързани с основанията или условията, при които се осъществява имущественото разпореждане. Възбуждането на заблуждение предполага активно поведение от страна на дееца. Поддържането на заблуждение от своя страна, предполага вече възбудено заблуждение у пострадалия, а с последващите си

действия, деецът утвърждава вече възникналата невярна представа у пострадалия относно обстоятелствата, при които извършва имущественото разпореждане.

В конкретния случай, по делото безспорно се установява, че на \*\*\*\*", офис на „К. К. М“ ЕАД, с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил заблуждение у Ц. С. М., мениджър „Кредитен отдел“ в „К. К. М“ ЕАД, като подал заявление за кредит, чрез интернет страницата на „К. К. М“ ЕАД – [https://\\*\\*](https://**) в което посочил лични данни – три имена, ЕГН \*\*\*\*\* на лицето Ц. П. Й., имейл \*\*, начина за получаване на сумата по кредита: по банкова сметка В\*\* като по този начин заявил желанието си да получи кредит от дружество „К. К. М“ ЕАД в размер на 1000.00 лева /хиляда лева/. По делото безспорно се установява, че лицето, което е извършило верификацията на данните, попълнени от подсъдимия в заявката за кредит, и което на практика е било заблудено за тях, е свид. М., служител в „К. К. М“ ЕАД.

Установява се също така, че сумата от 1000 лева му е била преведена на 11.01.2018г. от банкова сметка на „К. К. М“ ЕАД с № BG46RZBB91551006383362 на посочена от него сметка \*\* и впоследствие изтеглени от И., с което била причинена на дружество „К. К. М“ ЕАД имотна вреда в размер на 1000 лева.

Престъплението се явява довършено именна на дата 11.01.2018г., когато след формиране на заблудата у свид. М., от банковата сметка на „К. К. М“ сумата от 1000 лева е била преведена по сметка на дружеството \*\*, с чиито средства правомощия е имал да се разпорежда именно подсъдимият, който ги я е изтеглил още на следващия ден. На този ден е осъществена вредата на дружеството.

Налице е причинно-следствена връзка между действията на подс. И. и действията на свид. М., а от там и действията на ощетеното юридическо лице, като именно поради възбуденото заблуждение и създадената невярна представа у свид. М. като служител на „К. К. М“ ЕООД относно обстоятелствата, при които се отпуска кредита, дружеството е предоставило на подсъдимия процесната сума.

В резултат на това, за ощетеното юридическо лице е настъпила имотна вреда в размер на 1000 лева, тъй като подс. И. нито е имал намерение да върне сумата, нито я е върнал.

Престъплението е извършено при форма на вина пряк умисъл – подсъдимият е съзнавал, че възбужда заблуждение у служител на „К. К. М“ ЕАД относно обстоятелствата, при които иска отпускане на кредит. Съзнавал е, че именно вследствие на неговите действия „К. К. М“ ЕАД ще се разпорежи със сумата от 1000 лева, като ги преведе по посочената от подсъдимия сметка, както и че по този начин ще му причини вреда, тъй като няма да ги върне. Налице е и специална користна цел – да набави за себе си имотна облага – сумата от 1000 лева, тъй като е знаел, че няма намерение да ги върне.

С оглед на горното, съдът призна подс. С. С. И. за виновен по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 209, ал. 1 НК.

*По наказанието:*

За така извършеното от С. И. престъпление по чл. 209, ал. 1 НК се предвижда наказание от една до шест години лишаване от свобода.

Като смекчаващо отговорността обстоятелство съдът отчете факта, че към датата на деянието подсъдимият не е бил осъждан. В негова полза съдът отчете и факта, че от дата на деянието – 11.01.2018 до постановяване на присъдата е изминал значителен период от време – близо седем години. Постановлението за привличане е било предявено на подсъдимия през месец юни 2020г., като от този момент до постановяване на присъдата превъзпитателно въздействие е оказал наказателния процес спрямо обвиняемото лице.

В полза на дееца съдът отчете и обстоятелството, че същият е баща на малолетно дете, за което следва да полага грижи.

В тежест на подсъдимия съдът отчете факта, че същият към настоящия момент има вече пет осъждания, което го определят като лице със завишена степен на обществена опасност.

При така установените смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, съдът прие, че наказание лишаване от свобода в минимален размер от една година /дванадесет месеца/ ще изиграе своята поправителна и превантивна роля и определи този размер на наказанието при условията на чл. 54 НК.

На основание чл. 58а, ал. 1 НК съдът редуцира така наложеното наказание с 1/3 /с четири месеца/, като окончателното наказание, което беше наложено на подсъдимия, е осем месеца лишаване от свобода.

Предвид чистото съдебно минало на подсъдимия И. към инкриминираната дата съдът отложи изпълнението на така наложеното наказание на основание чл. 66, ал. 1 НК с изпитателен срок от три години.

На основание чл. 25, ал. 1, вр. чл. 23, ал. 1 НК съдът групира наказанията лишаване от свобода, наложени на подсъдимия по НОХД № 897/2019г. по описа на РС – Плевен; НОХД № 1926/2020г., по описа на РС – Варна; НОХД № 1996/2021г. по описа на РС – Плевен; НОХД № 33/2021г. по описа на РС – Плевен; НОХД № 2378/2020г. по описа на РС – Плевен и настоящото НОХД № 16084/2022г. по описа на СРС, НО, 114 състав, като определи едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от две години и шест месеца. В тази насока съобрази, че деянията по всички тези наказателни производства са били извършени преди да е имало влязла в сила присъда по което и да е от тях.

Съдът прие, че това наказание следва да бъде изтърпяно ефективно, доколкото в кумулативната група са включени общо шест осъждания, все за престъпление против собствеността и то от един и същи вид – измами. Това определя към настоящия момент подсъдимия като лице с висока обществена опасност, поради което за поправянето си общото наказание следва да се изтърпи ефективно.

Тъй като деянията по включените в кумулативната група престъпления са извършени преди И. да е търпял ефективно наказание лишаване от свобода, като не са налице условията на чл. 57, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗИНЗС, нито тези на чл. 57, ал. 2 от ЗИНЗС, на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗИНЗС съдът определи първоначален общ режим на изтърпяване на така определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода.

На основание чл. 59, ал. 2, вр. ал. 1 НК съдът припадна от така определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от две години и шест месеца, времето, през което С. И. е бил задържан със заповед по ЗМВР, с постановление на прокурор и по реда на НПК с мярка за неотклонение задържане под стража по някое от наказателните производства, включени в кумулативната група.

На основание чл. 25, ал. 2 НК съдът приспадна от така определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от две години и шест месеца, вече изтърпяната част от наказанията лишаване от свобода, наложени по наказателните производства, включени в така обособената кумулативна група.

Съдът постанови отделно изтърпяване на наложеното наказание по НОХД № 1342/2022г. по описа на РС – Плевен, в размер на 10 /десет/ месеца лишаване от свобода, което на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗИНЗС да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим.

Съдът прецени, че това наказание следва да бъде изтърпяно отделно, тъй като деянието по това наказателно производство е извършено в изпитателния срок на наказанието лишаване от свобода, наложено по НОХД № 897/2019г. на РС – Плевен. Така, съдебният акт по НОХД № 897/2019г. е влязъл в сила на 21.05.2019г., като по него на подс. И. е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година, чието изтърпяване е

било отложено с изпитателен срок от три години. Преди да изтече изпитателния срок, подсъдимият е извършил деянието по НОХД № 1324/2022г., а именно на 25.01.2021г.

На основание чл. 59, ал. 2, вр. ал. 1 НК съдът приспадна от наказанието лишаване свобода в размер на 10 /десет/ месеца, наложено по НОХД № 1342/2022г. по описа на РС – Плевен, времето, през което С. С. И. е бил задържан със заповед по ЗМВР, с постановление на прокурор и по реда на НПК с мярка за неотклонение задържане под стража по това наказателно производство.

Във връзка с извършеното групиране, съдът за пълнота ще посочи и следното:

Именно вариантът, приет от съда, и посочен по-горе, е по-благоприятен за осъдения, тъй като при така извършеното групиране наказанието лишаване от свобода, което общо ще трябва да търпи осъденото лице, формирано от сбора на общото наказание, наложено при условията на чл. 25, ал. 1, вр. чл. 23, ал. 1 НК и наказанието, наложено по НОХД № 1324/2022г., е три години и четири месеца.

Възможен е и втори вариант на групиране, който, обаче, е по-неблагоприятен за осъдения. Това е вариантът, в който се групират наказанията, наложени на осъдения по следните наказателни производства: НОХД № 1926/2020г., по описа на РС – Варна; НОХД № 1996/2021г. по описа на РС – Плевен; НОХД № 33/2021г. по описа на РС – Плевен; НОХД № 2378/2020г. по описа на РС – Плевен, НОХД № 16084/2022г. по описа на СРС, НО, 114 състав и НОХД № 1324/2022г. В този случай общото наказание отново би било две години и шест месеца, но следва да се търпи отделно наказанието, наложено по НОХД № 897/2019г., което е една година. В този случай наказанието, което ще следва да търпи осъденото лице, и което се формира от сбора на общото наказание, определено при условията на чл. 25, ал. 1, вр. чл. 23, ал. 1 НК и наказанието по НОХД № 897/2019г., е три години и шест месеца, с два месеца повече.

Съдът постанови приобщеният като веществено доказателство СД-носител /диск/ да остане по делото, като същият бъде унищожен след изтичане срока на съхранение на делото.

По делото не са направени разноси.

Така мотивиран съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: